

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Виходить з 5 грудня 1939 р.

Субота, 19 липня 1986 року

№ 56 (3740).

Ціна 2 коп.

Господарі підземних горизонтів

Ми спускаємося в шахту. Одягаємо спецодяг. В акумуляторній беремо лампи і ще невеличкі металеві коробки, які відразу перекидаємо за спину.

— Саморятівники, — ніби між іншим пояснює А. Г. Гушин. Угледівши мій здивований погляд, додає: — Від чадного газу. Діє майже годину. Щоправда, ще ніколи не користувався, але в шахті всього треба бути готовим.

Аркадій Георгійович Гушин очолює комсомольсько-молодіжну бригаду гірників очисного вибою на шахті «Новоміргородська». Навіть важкувату шахтарський обладунок не скрадає його по-юнацьки міцної статури, а легка хода видає людину енергійну, рішучу. Здається, таким він, бригадир, і має бути.

Дзеленчать «кулаки» під кліткою, і ось вона м'яко сховає вназ. У світлі ламп мерехтять ребра тюбінгів, сталі склепіння балок, труб, дровів... Скоро вгорі залишаються 80 метрів, починається гальмування. Темряву прорізує світло — ми на рудничному дворі. Стволовий розчиляє двері, і шахтарі простують до своїх робочих місць. Поруч з бригадиром ідуть І. Пархоменко, В. Кібаров, В. Сорєка, підземні електрослюсарі В. Кіндратенко та С. Кохан, машиніст гірничо-виробничих машин Б. Акименко, ланковий В. Шарпар та інші члени КМК.

Третій кілометр крокуємо пентиліаційним штре-

ком. Назустріч їде електровоз із лісоматеріалом. Дістаємось конвеєрного штреку. Гушин попереду. Йде швидко, встигає оглянути кріплення, конвеєр, вибій. Так, він тут хазяїн. Ось і лава. У глибині комбайн рубає вугільну стіну і повільно повзе нам назустріч, немов сталевий кріт...

Що я знаю про бригадира А. Гушина? Працював свого часу гірником на Сахаліні, набував досвіду. Уже тоді виховав у собі

старанність, працелюбність. Було якось: відмовили насоси водовідливу, підземні виробки почало затоплювати. Треба було діставатись для пологдження пошкоджень на триметрову глибину. Для цього потрібні були лише добровольці. Пішли начальник дільниці, механік, гірничий робітник очисного вибою і комсомолець Аркадій Гушин. Збили невеличкий пліт, склали на нього все потрібне і змушені були майже добу не

XXVII ТРУДОВИЙ РИТМ XII ПЯТИРІЧКИ

підніматися на поверхню. Апарію було ліквідовано. До Новоміргорода мусив переїхати, кинувши шахту, яка стала рідною, лише через хворобу сина. А так би там і працював.

Це все мова про керівника КМК. Але не сказати про нього — не сказати за бригаду в цілому. Йі професіоналізм, совість, міцне слово — то, у першу чергу. Такої думки начальник дільниці А. Д. Шкурій.

Починав бригадир не легко й нині. — Колектив наш молодіжний, значить, гірників учу не лише сек-

ретах професії. Доводиться бути і вихователем. Наряд проходить оперативно, по-діловому. Завдання визначаються чітко й конкретно: що слід зробити, на що зпернути увагу. Робота того вимагає. Протягом трьох змін їде напружене видобування вугілля. За графіком щодоби має здійснюватися 3,5—4 цикли (в одному — 220 тонн видобутого вугілля). Та навіть у складних гірничо-геологічних умовах виконується 5.

У колективі Гушина дивляться на справу так: пажливо, не скільки спеціальностей має гірник, а що він вміє зробити краще. А тут важить вдумливість постійна робота ради бригади, партгруп, комсомольського активу. Тут 8 комуністів, комсомольців удвічі більше. Це кістяк колективу, кожен з них і сам добре працює, й іншому допомагає. Бо знає: зупинка механізму і всієї лави навіть на одну хвилину обернеться недо-видобутком 2—3 тонн пугілля. І моральними втратами.

Характеризуючи когось, часто говоримо: людина мужня, з твердим волевим характером. Саме такий характер маємо виховувати у молоді.

Так думає бригадир, кавалер ордена Трудової Слави III ступеня, такі переконання належне властиві й його молодим коле-

там.

В. ШАВРОВСЬКА,
громадський нереспондент «Молодого комунара».
Новоміргородський район.

ЕСТАФЕТА МИРУ

Комсомольці та молоді промислових підприємств, організацій міст Києва, Ворошиловградської, Запорізької та Хмельницької областей виступили з ініціативою пропести республіканську естафету миру в рамках Маршу Миру радянської молоді і присвятити її Міжнародному рокуві миру.

Метою естафети є поліпшення активної діяльності комсомольських організацій, молоді в боротьбі за мир, безпеку і співробітництво, пошук нових форм збільшення особистого внеску кожної молоді людини в реалізацію зовнішньої політичної програми КПРС. Міським, райкомом комсомолу необхідно забезпечити широкую участь молоді в заходах естафети.

Під час проходження естафети по території нашої області з 20 по 27 липня буде проведено тиждень молодих борців за мир. В рамках Тижня комітетам комсомолу рекомендується пропести масово-політичні заходи, присвячені пам'ятним і видатним датам в житті радянського народу, народів братніх соціалістичних країн, учасників міжнародного молодіжного руху, мітинги протесту проти агресивних приготувань НАТО, вшанування мирних ініціатив КПРС і Радянського уряду, дні ударної праці, лекторські дні.

Проведення естафети завершиться 26 жовтня 1986 року єдиним днем дій: «Ні — війні! Світу — миру!».

Комсомолец Олег Шевченко — шліфувальник цеху № 8 Кіровоградського заводу «Гідросила». Один із кращих представників цієї спеціальності на заводі, постійно перевищує виробничі завдання. А ще підмінно справляється з комсомольським дорученням — він заступник секретаря комітету комсомолу цеху.

Фото В. ГРИБА.

АКТУАЛЬНЕ ІНТЕРВ'Ю

Перевага — сільським абітурієнтам

Забезпечення спеціалістами сільських закладів культури — проблема актуальна. Значна частина скарг на незадовільну роботу клубів викликана недостатньою фаховою підготовкою працівників. Чому так відбувається, незважаючи на те, що в області є спеціальний заклад для підготовки клубних працівників — про це розмова нашого кореспондента із заступником директора Олександрійського культосвітнього училища Т. Ф. МАКАРОВОЮ.

— Таїсо Філімонівно, фахівців якого профілю готує ваше училище?

— Клубних працівників: керівників духового оркестру, оркестру народних інструментів, хореографічного, драматичного колективів, хору. А оскільки в сільських клубах посад керівників гуртків не передбачено, значна частина випускників стає одразу завідувачами клубами чи художніми керівниками.

— А як же працюватиме художнім керівником (якому треба обов'язково володіти музичним інструментом), людина, що вчилася керувати драмстудією?

— Хто до училища закінчив музшколу (такі учнідесь половина), в того особливих проблем немає. Інших навчаємо тут. Але навчальний план побудований так, що той, хто вступив після 8 класу, дуже завантажений загальноосвітніми дисциплінами на шкоду спеціальним. Ось хореограф, скажімо, має лише 49

годин три на баяні. Якщо він до цього ним не володів, то за цей короткий час як слід не навчиться грати. А дві години на тиждень клубознавства? Мало. А така дисципліна, як техзасоби й засоби насочної агітації, викладається на третьому курсі після... практики з неї! Словом, у «восьмикласників» у два рази менше годин зі спеціальності, ніж у «десятикласників» — ось звідки недостатня фахова підготовка.

— Чи є у вас труднощі з набором учнів?

— Великого вступного конкурсу нема. Найважче набрати духовиків.

— Як проводиться розподіл ваших колишніх вихованців на роботу?

— За заявками райвідділів культури. Направляємо в основному в села, але заявок значно більше, ніж спеціалістів. Їх не вистачає і через це, і тому, що

хлопців майже одразу після училища в армію беруть, і після неї вони не завжди повертаються на свої місця.

— Однак же училище повинне донести якихось зусиль до того, щоб заповнювати вакансії у сільських закладах культури...

— Для цього ми при вступі віддаємо перевагу абітурієнтам із села. І в співбесіді говоримо, що поїдуть працювати вони не в місто. Тому серед 370 учнів міських у нас лишедесь п'ять частина. Намагаємось приймати більше колгоспних студентів, котрі після закінчення училища зобов'язані працювати у своєму селі. Та все одно їх мало — наступного року буде близько 30, хоч це й більше порівняно з минулим. Найбільше колгоспних студентів останнім часом прибувають з Маловисільського, Добровеличківського, Знам'янського районів.

— В редакцію найбільше скарг на погану роботу клубів надходить із Петрівського, Онуфріївського та Олександрійського районів...

— У нашому районі сама Олександрія дуже приваблює, туди прагнуть. З Петрівського та Онуфріївського районів приїздили цього року, запрошували на роботу випускників. Але вступають звідти небагато. І в тому ж Онуфріївському районі не прийняли 2 групи практикантів: «Нам не треба!».

— Немале значення для того, щоб

люди закріпилися на місці, має значення чітка профорієнтація...

— За кожним районом у нас закріплені викладачі для профорієнтації. На щогорічному зльоті старшокласників Олександрійського району училище показало програму, де розповідалось про наші спеціальності. Ще три роки по закінченню випускником училища тримаємо його в полі зору. Колишній куратор групи зустрічається зі своїми вихованцями, деякі приїзять в училище за методичними матеріалами. З наступного року плануємо зібрати на зліт нинішніх і майбутніх випускників. Хай перші розкажуть про свою роботу, про свої труднощі, скористаються нашими порадами, а другі послухають і візьмуть до уваги в своїй майбутній роботі.

— Таїсо Філімонівно, а для поліпшення фахової підготовки навіть у межах недосконалої навчальної планів що ви робите?

— При профорієнтації прагнемо залучити на навчання випускників сільських музичних шкіл — пасторією, їм легко в нас учитися й працювати буде простіше. Передбачено ряд факультативів, де учні учать премудрощі методичної та керівної роботи, організації радянських обрядів — тобто речей, не передбачених у їх фаховій підготовці, але потрібних у житті. Випускників, що одержують у нас найкращу підготовку, ми за їх бажанням можемо направити для дальшого навчання у вузи.

Бесіду вела Н. ДАНИЛЕНКО.
м. Олександрія.

ПОВЕРТАЮЧИСЬ ДО НАДРУКОВАНОГО

ПРОЧЕРК—РАЗ, ПРОЧЕРК—ДВА...

12 липня в магазині «Трикотаж» п'ятнадцятирічний Леонід Бобилев образив шкарпетки. Минулого тижня на вулиці Бєляєва ввечері група молодих людей галасувала біля під'їзда будинку, з настанням темряви була пограбована жінка. У липні тільки на території Кіровоградського району неповнолітніми було скоєно 16 правопорушень. У вихідні дні — 12 і 13 липня в центрі міста не було жодного оголошення, які б повідомляли про масові спортивні змагання серед дітей і підлітків.

ОДІБНІ факти, що свідчать про незадовільну виховну роботу з дітьми і підлітками за місцем проживання в обласному центрі, траплялися й раніше (див. публікації цього року «Чому гальмує «Космос»?» (19 квітня), «Шукають придулку...» (29 квітня), «Де бути спортивний вітрини?» (8 травня), «Обережно — смітників» (12 червня). На сторінках газети було надано критику діяльності комсомольських, фізкультурних працівників, керівників підприємств, житлово-експлуатаційних діяльностей. Однак серйозних висновків поки що не зроблено. Аж 7 липня голова міського спорткомітету А. С. Подольський відповів редакції:

«Факти мали місце. Нині проводиться робота по усуненню недоліків. Згідно перспективного плану розвитку матеріальної бази на дванадцять п'ятиріччя, складеного за пропозиціями керівників підприємств, організацій, навчальних закладів, у місті повинні бути побудовано 13 спортзалів, 2 закритих плавальних басейнів, 15 стрілецьких тирів, більше 60 спортмайданчиків різного типу, виділені приміщення на перших поверхах житлових будинків для організації фізкультурно-оздоровчих клубів...»

Це в майбутньому... А нині? А нині (і раніше) міським спорткомітетом виготовлено більше ста ескізів планів і схем на будівництво комплексних спортивних споруд і розміщено в колективній фізкультурі. Там їх може що цікавить...

Але ж у мікрорайонах вже є діючі спортивні бази. Як вони працюють у ці літні дні?

16 липня мені довелося побувати на двох з них. Спортклуб «Вогник» житлово-експлуатаційної ділянки № 4. Спортмайданчик тут заасфальтований, обнесений решіткою. Поставлені ворота для гандболістів. Задвоє до обіду тут гралися два хлопчики і одна дівчинка з власними гумовими м'ячами. А спортклуб закритий. Як потім було з'ясовано, педагог-організатор Л. Ігущина у відпустці.

То, може, її громадські помічники змогли б замінити? Могли б, якщо приїжді № 4 створили громадську раду фізкультурно-оздоровчого комплексу з числа ветеранів, комсомольських активістів, студентів факультету фізичного виховання педінституту, інших зацікавлених осіб.

Ветеран Великої Вітчизняної війни М. І. Казіков,

— Був похід... А тепер мені ніколи. Я приймаю спортклуб «Кіровоград».

— То він же також зачинений. Ми тільки по звідні.

— Я ж кажу: розрахувався там товариш. Мені доручають.

Я дивився на мішок з палаткою і надувний матрац, ще раз перепитував:

— Як же бути? Хотілося б знати, які секції працюють, яка в них чисельність?

— Коротко: секції тенісних, футболістів, шахістів, є група загальної фізпідготовки. По 22—25 чоловік в кожній.

Знаємо, що латвійська команда часом виступає на міських змаганнях, вигравать. Але ж масовість... У мікрорайоні ж № 3 — більше шість тисяч жителів.

— Так, так, але я спішу... А завтра вже у відпустці.

Через годину вирішили завітати в «Кіровоград», який тут же, на Черемушках. Однак туди не по-

трапили. Бу за кілька хвилин зустріч Валерія Олексича вже на вулиці Бєляєва, який призначив тут зустріч педагог-організатора жед № 9 Анатолія Костіну (тому організатору, якому не створено належних умов для організації і проведення спортивно-масової роботи) (див. попередні наші публікації). Костін повідомив:

— Завтра я у відпустці. Ось з Валерієм разом їдемо. На два тижні хоча б.

І тут п'єзада, що кілька днів тому команда жед № 9 їздила на республіканські змагання з тенісу і привезла звідти грамоту. Як же це трапилося — спортбази немає, а тенісисти висококласні. Не вже «позичили» когось з ДЮСШ? Чи сам Костін підготував розрядника?

Щоб продовжити розмову на цю тему, вирішив зустрітись з головою Кіровоградського райспорткомітету Т. В. Євстафєвою.

Однак і вона у відпустці. Виходить, у місті залишився один голова міського спорткомітету А. С. Подольський з одним інструктором, яка веде листування з різними організаціями і відомствами. Спорткомітет наповнює: треба будувати нові спортивні майданчики, басейни, спортзали, треба вміло експлуатувати наявні. Однак сюди надходять відвідувачі приблизно такого змісту: «Вам — коштів не виділямо. Хай кооперуються підприємства, хай будують житлово-експлуатаційні ділянки».

І ніхто не заперечує, по правді, треба будувати, треба вміло експлуатувати. Треба! Але хто ж візьметься за конкретну справу, коли більшість фізкультурного активу, що має працювати за місцем проживання населення, в літніх відпустках. Саме тоді, коли і в школярів літні канікули.

М. ШЕВЧУК, спецкор «Молодого комунара».

ВІДПИСАЛИСЯ

«ПОЗМАГАЄМОСЬ, «ПРОЖЕКТОРИСТИ»!»

Склалося враження, що у деяких райкомів комсомолу виробився стереотип відповіді на критику. Кожне речення з нового абзацу — щодо форми, перелік неконкретних заходів — щодо змісту. Списано аркуш паперу, а вилучити з нього конкретну інформацію і розуміти, що ж змінилося після виступу газети — не виходить.

Ось і Маловісківський райком ЛКСМУ на критичний матеріал, надрукований у номері від 15 травня 1986 року під заголовком «Позмагаємось, «прожектористи»!», зреагував згідно заготовленого трафарету. Тобто, райком

повідомляє, що факти, викладені в статті, дійсно мали місце в роботі районної комсомольської організації (відчуваєте, аврапаність у офіційно-діловому стилі: «у комсомольській роботі мали місце...»).

Далі, правда, дещо нетрадиційно: «Після публікації матеріалу в райкомі комсомолу відбулося засідання районного штабу «Комсомольського прожектора» за участю авторів статті С. Трача...» (погода, не у всіх є така нагода — представити на очі покритикованих авторів).

І знову за «зразком»: «Учасники засідання під-

тримали конкретні ділові пропозиції автора публікації («конкретні ділові» — конкретніше не скажеш...). Більше того, «внесли поправки у річний план роботи штабу «КП», тобто узаконили пропозиції автора і так далі...

А чомусь заохотили одержати відпоа, просте до тривалості, запитання: хоч з папером колгоспним «прожектористам» допомогли? Є на чому випускати листки «Комсомольського прожектора» сільським дозорцям? Чи в жості: листопаді (такі строки виконання вказані в листі) в райкомі комсомолу знову проведуть засідання районного штабу «КП», щоб констатувати, що «факти перебігали з папером мали місце»?

До речі, можемо підказати один із шляхів економії його — не посылати відписок. Тобто, не псувати папір...

НА КОНТРОЛІ ГАЗЕТИ

ВІДМОВЧАЛИСЯ

«Не потураймо!»

Розмова в газеті під таким заголовком тривала у травні — напочатку червня цього року. Розмова про культуру обслуговування на автовокзалах, аеропорту, про поведінку працівників служби дорожнього сервісу. Перша публікація в «Молодому комунарі» за 13 травня вийшла великою поштою, окремим відгук газети опублікувала 22 травня і 3 червня. Чимало з них були критичними. З відповідями редакції деякі керівники критикованих підприємств не заборилися.

«Відгук «КОМФОРТ І НЕРВИ» на статтю «НЕ ПОТУРАЙМО!» розглянуто на зборах командирів районного складу, — повідомив редакції командир Кіровоградського авіаційного загону Л. І. Демиденко. — 22 березня літан рейсом № 17 із Києва затримався на три з половиною години, бо заважав туман. Відповідно з запізненням виконав рейс № 18 до Києва.

Слід відзначити, що поштової рейс № 17 затримався часто і здебільшого не через погоду, а через несвоєчасні доставки і повстання в літан поштової кореспонденції. Керівництво Кіровоградського авіаційного підприємства не раз зверталося до виробничо-диспетчерської служби Управління цивільної авіації і до керівництва аеропорту Жуліани з проханням вжити заходів для регулярного виконання рейсів №№ 17—18, та питання не розв'язано й досі.

Дві відповіді надійшло на критичні відгуки, опубліковані 22 травня.

«Факти, наведені у статті «ХИТРІ ДІТІ», підтвердились, — повідомляє начальник Кіровоградського аеропідприємства 10921 Л. М. Облап. — За порушення посадової інструкції водія в дорозі (за саме — заборонена самовільна продажка квитків на авто-

вокзалах) водієві АТП-10021 А. М. Максимчуку наказом по аеротранспортному підприємству оголошено сувору догану з позбавлення 100 премії за травень цього року.

Замітку «Хитрі діти» обговорено на загальних зборах водіїв, які обслуговують міжміські й приміські маршрути».

Начальник Кіровоградського обласного об'єднання автобусних станцій В. М. Удовиченко на репліку «ВОКЗАЛ ГАРНИЙ, АЛЕ...» пояснив, що являються конкретні заходи, аби непорозуміння між пасажиром і касиром та диспетчером нового автовокзалу не траплялися: «Там, введено в штат два інформатори, які по селенторному зв'язку інформують пасажирів про початок посадки в автобус кожного рейсу, про відправлення автобуса. З липня цього року змінено технологію перевезення проїзних квитків у пасажирів при відправленні автобуса. Роботу Кіровоградського автовокзалу взято під контроль».

Факти підтвердились, статтю обговорено... Два місяці редакція чинила цих слів від згаданих вище товаришів Л. М. Облап і В. М. Удовиченка на статтю «НЕ ПОТУРАЙМО!», яка й дала початок гострій і навій розмові на сторінках газети. Та чомусь мовчати нерівнином. Досі сумніваються у чистоті сумління своїх підлеглих. А факти наводились конкретні: з числами, з цифрами, з прізвищами, із свідками... Не відповідають — виходить, захищають халуп, здринили, не порядних працівників автобусного обслуговування. І це в ті часи, коли партія прийняла постанову «Про заходи щодо посилення боротьби з нетрудовими доходами», коли народ виводить на чисту воду людей з брудними, загребущими руками.

«Молодий комунар» сподівається, що керівники цих підприємств знімуть пошуду з очей, ретельно й по-партійному глянуть на факти, наведені в статті «Не потураймо!» (13 травня цього року), обговорять її в колективах і дадуть принципову оцінку порушенням. Ми чекаємо саме на таку відповідь.

ХОЧ ЛИСТА

Й НЕ БУЛО

НАДРУКОВАНО

Учениця 9 класу Нерубайської середньої школи Новоархангельського району Л. Табулінська у листі до редакції писала: «Я закінчила 9 класів і вибрала собі професію медсестри, — це моя давня мрія. Після 8 класу не змогла йти вчитися у зв'язку з сімейними обставинами. Але коли я звернулася до директора школи, щоб видали свідоцтво за 8 класів і справку за 9 клас, мені відмовили».

Копію листа ми направили у відділ народної освіти обласного. Відповідас завідувач відділом Б. П. Хижняк:

— Факти затримки видачі документів учениці дійсно мали місце.

Наказом по відділу народної освіти Новоархангельського райвиконкому № 74 від 3 липня 1986 року директору Нерубайської середньої школи Н. П. Суржко вказано документи Л. Табулінській видати.

Молодь села Вишнівців Онуфріївського району писала про те, що в місцевому будинку культури рідко можна подивитися фільми, не проводяться масові заходи.

Цього колективного листа ми направили розслідувати у відділ культури Онуфріївського районного. І звіт одержали відповідь:

«Факти мали місце. Справді, у Вишнівцях дуже рідко проводяться масові заходи, бо нема тут художнього керівника з музичною освітою. З 1 серпня ц. р. тут працюватиме випускниця Олександрівського культурно-освітнього училища Л. Крайченко. Демонстрування кінофільмів налагоджено».

Мешканець обласного центру Б. Дриганюк листом повідомляв редакцію: «По вулиці Лазо і Пархоменка (Стара Балашівка) вдень і вночі біжить вода, розбиває дорогу. І це в той час, коли там дорога вода у нашому місті».

Відповідь на лист надіслав начальник виробничого управління водопровідно-каналізаційного господарства Ю. А. Тзбачий:

— По вулиці Лазо, 54-А, водогін відкрито. Вода пересте текти по вулиці Пархоменка.

«КОМУ ПОТРІБНІ «ПАПЕРОВІ» КЛУБИ»

В інтерв'ю під такою назвою, вміщеному в газеті за 17 травня н. р., йшлося про подолання культурно-освітньої роботи на

місцях, зокрема, в організації клубів за інтересами. Директор обласного науково-методичного центру В. А. Селін відповів на виступ газети.

«Культурні працівники одержали від ОНМЦ методичні рекомендації по пропаганді рішень XXVII з'їзду КПРС, по проведення

безалкогольних весіль та провадів юнаків до армії, Положення про організацію платних гуртків та матеріали про досвід роботи клубу юних льотчиків і космонавтів м. Щекіно Тульської області.

У жовтні ОНМЦ разом із обкомом ЛКСМУ проведуть огляд-конкурс ВІА

та естрадних оркестрів і заняття творчої діяльності їх керівників».

Порушувалося і інтерв'ю і питання призначення подальшій звітності «область, коли гуртково записується кількість клубів за інтересами і гуртків. Це неподобство редакція письмово просила проко-

Після МК

ментувати обласне управління культури, та звітні досі нічого не відповіли.

ЛІТО...

...Сьогодні воно в зеніті. Більше того, скоро будемо рахувати скільки літніх днів залишилось. Хоч пройшла половина цієї лагідної пори року, а воно нам ще ніскільки не набридло. Ні, не набридло пенуче сонечко (це тільки обивателі у спеку бурчать на сонце, а в хмарний день — на відсутність його...

«У природи нет плохой погоды» — оптимісти знають про це! Розмаїття літніх наїтів, дари садів, туристичні стежки, що кличуть постійно, дитячий щепет і сміх у парках і сиверах — у хорошу погоду їх так багато у нашому місті, різноманітних каліасон з малюками у супроводі молодих щасливих мам... Ні, нам не набридло збирати гриби, рибалити, нулатись. Як не набридло допомагати бабусі по господарству — адже це тільки на мить, у селі, можна так близько поглядати коня, подихати п'яним запахом свіжосношеного сіна... І тільки потрапивши під літній дощ, можна почувати себе так весело і безтурботно, як ці дівчата на знімку — сонце обсушить швидко.

Літа, як і радості, щастя ніколи не буває надміру, завжди хочеться більше... А пони що — літо триває!

Фотомонтаж В. ГРИБА.

ШПИГУНСТВО У СВІТІ МОТОРІВ

Розкішні автомобілі, зняті на їхньому тлі красуні і супермени кочують з номерів в номер будьякого західного журналу, починаючи з похвального «Хастлера» до надреспектабельного «Форчуна». Рекламні буклети «любленого дитища 20 віку» вражають благородством барв і глянцевою чистотою, чого не можна сказати про тих, хто робить автомобілі, вірніше, робить гроші на автомобілях.

На початку 70-х років в багатьох країнах світу демонструвався японський фільм «Чорний автомобіль», у якому хвацько закручений сюжет дозволив японським кінематографістам показати брудний арсенал промислового шпигунства. У фільмі, як того вимагає детективний жанр, талановитий конструктор перспективного автомобіля «Піонер» перетворюється в спритного контррозвідника, щоб захистити своє дітище. У ході фільму він збиває свого кращого друга — співавтора, тому що останній потрапив у вдало розставлені конкурентами сіті, зраджує кохану дівчину, щоб вивести комерційні таємниці конкурентів і т. д. Незважаючи на всю ретельність авторів, засоби промислового шпигунства, продемонстровані протягом двох годин, складають лише малу частку того, що використовується в щоденній практиці полювання за секретами.

Сьогодні в структурі найкрупніших автомобільних монополій існують спеціальні відділи, які займаються шпигунством і контршпигунством. Наприклад «Дженерал моторс» залучає до співробітництва колишніх кадрових офіцерів ЦРУ і військових розвідок, у відділи по контршпигунству — «холопців» із федерального бюро розслідування. Автомобільні монополії, як суверенні держави, мають своє воєцтво і ведуть війну проти одного з них. За свідченням колишнього сумно відомого віце-президента «Дженерал моторс» де Лоріана, керівництво цієї транснаціональної корпорації настільки стурбовано планами свого основного конкурента «Форд моторс», що остаточно утвердження виробничих програм нерідко відкладалось до одержання нових свідчень про супротивника, добутих шляхом промислового шпигунства.

З більшою пильністю, ніж державні таємниці, корпорації оберігають проекти та ескізи нових автомобілів. В технічних центрах — святая святих автомобільних монополій допускають суворе визначення числа осіб. Назвіть спеціаліста, постійно там працюючі, не мають права вільного переміщення по території.

Подібні суворості небезпідставні, тому що нерідко спеціалісти заляшнують «альфа матер» і переходять в конкуруючі фірми. В цьому випадку конкурент доконало вичаивши ізбрю майбутніх воєн за захоплення ринків, готує «кадзброю», яка перетворює протизника в порох. Щоб уникнути цього, автомобільні монополії прагнуть особливого знання спеціалістів привертати до компанії акціями, участю в прибутках і перспективами високої пенсії.

Одним із об'єктів автомобільної корпорації, що пильно охороняється, опріч технічних центрів є автодроми. Вся їх територія оточена високим непроникливим парканом, вдовж якого патрулює озброєна охорона. З внутрішнього боку посаджені дерева і кущі, щоб закрити автодром від цікавих поглядів. В останні роки під час випробування нових моделей в повітря піднімаються вертольоти, щоб забезпечити їм безпеку і з цього боку. Відомі випадки, коли автомобільні монополії США використовували аерофотозйомку, щоб узяти таємниці конкурентів.

Транснаціональні корпорації у всіх регіонах

ПЛАНЕТА

події.
ФАКТИ.
КОМЕНТАР

світу, в яких вони мають свої інтереси, вдаються до скрупульозного аналізу продукції конкурентів, щоб встановити істинну ціну і якість своєї продукції. Всі промислові монополії мають суворе засекречені лабораторії, в яких порівнюють якість, продуктивність і надійність своїх машин з машинами конкурентів.

Вади своєї продукції ретельно вивчаються. А потім конструктори та інженери шукають шляхи їх усунення, якщо це обіцяє економічні вигоди. Але ніколи інформація про слабкі сторони своєї діяльності не виходить за межі «лабораторії істини» і тим більше не доходить до рядових споживачів. Таким чином, «лабораторії істини» — це і «кадзбро» споживачських інтересів.

Саме існування подібних лабораторій також належить до числа секретів. Продукцію для «генотомування» лабораторії ТНК дістають як звичайні покупки або через підставних осіб. Потім машини конкурентів таємно доставляють в лабораторії, де їх демонтують, частини номерують, заносять до каталогів і заміряють з аналогічними елементами своїх і чужих машин. Сотні спеціалістів в «Дженерал моторс» визначають американські автомобілі «Форд моторс» і «Крайслер», японські «Тойота» і «Ніссан», західноєвропейські автомобілі «Фольксваген», «Мерседес», «Рено» і «Пежо», «Фіат» і «Брітіш Лейланд».

В той же час в секретних лабораторіях японських і західноєвропейських автомобільних компаній спеціалісти займаються тою ж роботою — установленням справжньої ціни і якості продукту конкурентів.

Якщо в часи Пінкертонів сицику доводилось ви-

сліджувати об'єкти спостережень на вулицях, чатувати біля під'їздів будинків, підглядати в замочні шпарини, то сучасні пінкертони використовують для цих цілей останні досягнення науки і техніки: мінімікрофони, або «жучки» на професійному жаргоні, можуть бути таємно установлені в офісах і кабінетах, де обговорюються технічні і комерційні таємниці.

В міру розвитку ТНК промислове шпигунство набуває міжнародного характеру. Найкрутіші корпорації, і в першу чергу американські, розробляють нові методи, «адекватні» новим умовам масованого вивозу капіталу і інтернаціоналізації господарського життя.

Залекла конкуренція за ринки збуту продукції, сфери застосування капіталів і прагнення до одержання максимальних прибутків змушують керівництво корпорацій уважно слідкувати за діяльністю своїх конкурентів і внаслідок вищеперелічених причин — насамперед за європейськими і японськими концернами. З цією метою створюються спеціальні органи на зразок розвідувальних центрів суверенних країн, які займаються добуванням, вивченням і аналізом матеріалів про політичне, економічне і соціальне становище в європейських країнах, Японії, Південно-Східній Азії.

Конкуренція, з одного боку, примушує корпорації створювати все досконаліші автомобілі, з іншого — стимулює шпигунство в світі моторів, яке набуває все ширших масштабів.

Руслан ГАСАНОВ,
кандидат економічних наук.

(АПН).

ПА-НО-РА-МА

ДІАГНОЗ ЗА П'ЯТЬ ХВИЛИН

Японські вчені розробили оригінальний метод, який дає змогу пацієнтам за п'ять хвилин повністю обстежитися, не відвідуючи лікарів. В основі системи — анкета, в якій 233 запитання. Дані анкети записуються в спеціальний комп'ютер, який не лише повідомить про стан здоров'я, але й порадить до якого лікаря звернутися.

НЕВТОМНИЙ БІГУН

Британський бігун Генрі Уїстон стартував з Лондону 1 травня 1984 року, маючи намір обіграти навколо земної кулі. Подолів останній етап дистанції не так давно в Австралії. За пле-

чима бігуна — надмарафонця понад 25 тисяч кілометрів.

ЗА ПОШКОДЖЕНЕ ЗДОРОВ'Я

За постановою американських судів лише 1984 року американські лікарні та інші медичні установи змушені були виплатити понад 2 мільярди доларів штрафів за неправильне визначення діагнозу. Крім того, понад 80 тисяч доларів виплатили лікарі за те, що завадили лікарям одержати пацієнтів неправильним лікуванням.

КАРТИНА... НА ЛЬОДУ

У місті Гіннеса шпигунської зими був зареєстрований новий рекорд. Недавно «намальована» найбільша картина на льоду. Площа розмальованої ковзанки на зимовому стадіоні у фріатському місті Ніцца 800 квадратних метрів. Автор «полотна» — місцевий художник Гуйдо. Абстрактна картина виконана особливими фарбами його винаходу, які вибирає лід. Живописець бігав повзавкою 12 годин без улапу, розмальовуючи льодове поле.

«СВОБОДА» І ЇЇ ПАСИНКИ

«Стара леді» — так фамільярно буржуазна преса називає статую Свободи, встановлену на острові біля входу у гавань Нью-Йорка. Америка н с с и а пропаганда давно і наполегливо розписує її як символ Америки, втілення американської свободи, демократії і справедливості. «Стара леді» після проведеної реставрації знову високо тримає свій немеркнучий факел свободи» — пише американська преса.

Та кому тепло від цього «вогню»? Звичайно, не мільйонам американських безробітних, сотням тисяч бездомних і знедоленних. «Стара леді» високо тримає факел, а тисячі живих найбагатшої капіталістичної

країни стоять із просягнутою рукою, чекаючи від властей подачи, щоб не померти з голоду. У них своя думка про те, як справити зі свободою у США.

На знімку: пасинки «Старої леді».

Фотохроніка ТАРС.

У минулому випуску «КМС» (21 червня ц. р.) у «Домашньому запитанні» ми пропонували вам розповіді про розподіл сімейного бюджету і відібрали для публікації типові відгуки.

ВРАХУВАТИ НЕПЕРЕДБАЧЕНІ ВИТРАТИ

Мене саму зацікавило, чи вмію я господарювати. Живу в Кіровограді, підсобного господарства не маю. У сім'ї троє: я, чоловік і син-школяр. Чоловік працює водієм, ставка — 200 крб. Я — вихователька дитячого садка, отримую 90 крб. на місяць. Отже, ті 30 крб., що редакція пропонує понад місячний бюджет моєї сім'ї, відкладу на літній відпочинок десь на «лежурному березі». Останніми грошима розпорядилася б так: харчування — 100 крб., придбання одягу і взуття — 110 крб.; відвідування кіно, театру — 25 крб., на ремонт квартири теж відкладатиму щомісяця 35 крб., 20 крб. залишається на непередбачені витрати.

Г. РЕП'ЯХ.
м. Кіровоград.

ХТО ПРАКТИЧНІШИЙ

Мені здається, сімейний бюджет має вести той, хто практичніший. Відносно домашнього заведення. Пропоную розрахунок для сім'ї з чотирьох чоловік (в сім'ї двоє дітей). Враховуючи, що дружина сама в'яже, шие,

харчуються всі вдома, ремонт квартири проводиться власними силами, а відпочивають улітку разом з дітьми на туристичних базах у палатках, сімейний бюджет з 320 карбованців я б розподілила так: харчування — 100 крб., придбання одягу і взуття — 170 крб., культурні розваги — 20 крб. На літній відпочинок щомісяця відкладаю б 20 крб., і 10 карбованців — на ремонт квартири.

М. ЛЕБЕДЕВА.
Ульяновський район.

МЕНІ Б ТАКУ СУМУ

Прочитав ваше домашнє завдання. І знаєте, що мені не сподобалося? У вас «Клуб молоді сім'ї», а чи багато молодих чоловіків, які тільки-но після училища, чи після армії, чи після інституту, одержують 200 карбованців? Це хіба що з «літми», але таких мало. Ну, а якби мені такі гроші... Економія би на харчуванні — щоб у сотню вилас-тисся; на одяг не треба жаліти, театр і кіно можуть почекати, у відпустку я до батьків у село поїду, а от якомога більшу суму відкладав би на машинку. Може, років через п'ятнадцять і купив би. Мені 20, сім'ї ще не маю. Коли одружусь, думаю, гроші розподіляти му не зовсім так, як зараз думаю...

ВАЛЕРІЙ В.
м. Олександрія.

РЕПОРТАЖ

Бал молодожонів

У зал ресторану «Добра» зібралися добродішні квіти на бал молодожонів, який організували працівники районного будинку культури та райвідділу загсу.

Молоде подружжя зустрічає завідувача відділом загсу Ю. Мірошніченко. У її руках — великий святковий коровай.

— Тепер, — звертається до молодих ведуча Н. Коваленко, — розділіть його. Чия частина виявиться більшою, той і буде головою сім'ї.

Обидва шматки діляться порівну отже, рівноправність...

У залі присутні три пари, які відзначають «срібне» весілля. Одне з них — подружжя Таміла і Василь Обжеляни. Шойно одружилися їх син, і тепер його з молодією дружину запрошують простелити рушник під ноги «срібним» ювілярам.

Молодіята закружляли у весільному вальсі, до них приєднуються гості.

Випробуванням уміння старанності, кмітливості

та винахідливості став ряд конкурсів, у яких активну участь взяли молоді та «срібні» пари.

Перший — хто з чоловіків швидше і краще загорне ляльку. Конкурс завершено, і фельдшер-акушер пологового відді-

лення райлікарні А. Бойко дає майбутнім батькам коротку консультацію, як доглядати за новонародженим.

Тепер — черга молодих господинь. Вони повинні скласти композицію з жи-

вих квітів і дати їй назву. Найкращим виявився букет у Ларисі Обжеляни.

Конкурс на краще приготування салату виявився для чоловіків нелегким. Страва мала бути не тільки якісною і смакливою, а й естетично оформленою. Тому запросили на підмогу старших чоловіків — «срібних» ювіляри. Давши оцінку салатам (у

Все це супроводжувалося демонстрацією слайдів та мультфільму. Ще одним виявом доброти і вишуканості молодих пар був конкурс на кращу сімейну емблему. Він і визначив остаточних переможців — Ларису та Юрія Обжелянів. Молодожонки одержали пам'ятні сувеніри. Дисклуб районного будинку культу-

ри «Вічний рух» (керівник Н. Коваленко), який на цей раз перемістився у ресторан, запросив усіх на прощальний танець.

В. ВІЄВСКА.
сміт Добродішківка.

Нагріти деко, змастити першковим маслом, посипати товченими сухарями і паріати на них яблука, (дрібно, викинувши середину). Залити яблука тістом і випікати в духов-

ці 20—30 хвилин. Коли пиріг прохолоде, поріжте на порції і подавайте до столу.

МОЛОДІЙ ГОСПОДИНІ НА ЗАМІТКУ

ПИРІГ З ЯБЛУКАМИ

Шість яєць змішати з двома склянками цукру, збити, додати соди на

кінчику ножа і дві склянки борошна, все добре перемішати — тісто готове.

КЛУБ МОЛОДОЇ СІМ'Ї

ОБРЯДИ НАШІ, РАДЯНСЬКІ

А ЩО ТАМ У КОНВЕРТІ

В однорічному віці повзунки — найзручніший одяг на всі випадки життя. «На всі але не на цей», — вирішила бабуся і пошила внучці біле платтячко. У ньому маленька Юленька і з'явилася в залі урочистої реєстрації новонароджених. «Дозвольте, скаже спостережливий читач, — а чи не пізнувато? Мабуть же записують до місячного віку!».

А працівники Ленінського райвідділу загсу задумали новий обряд — офіційно, так би мовити, відзначити момент, коли дитина переступає рубіж другого року життя. Першими до обрядового залу принесли свою «ювілярку» інженери Світлана Володимирівна та Дмитро Юрійович Слободенюки. Разом з ними прийшли дві бабуся, два дідуся, названі батьки, друзі. В обрядовому залі Н. І. Пушкарєва привітала рідних дівчинки, побажала

всім щастя, здоров'я, успіхів у вихованні дочки і внуки. Запропонувала на честь урочистої дати посадити дерево. Названих батьків попросила не забувати про Юлю, допомагати їй у разі потреби. Рідні й названі батьки розписалися в спеціальній книзі. Юля одержала в долоньку пам'ятну медальку. Мамин співробітник підніс букет; підходящі до випадку пісні виконували три бандуристи в українських костюмах. Н. І. Пушкарєва вручила батькам Юлі два конверти. Один слід відкрити, коли дівчинка піде у перший клас, другий — коли їй сповниться 16 років. Що в них? Знаю, проте не скажу, раз організатори вирішили зробити з цього сюрприз. Як і не скажу, що сам цей обряд був великим сюрпризом. Який передбачає повзунку, радісне піднесення.

Наш кор.
м. Кіровоград.

Харківський
ордена Трудового
Червоного Прапора
інститут радіоелектроніки
імені академіка М. Я. Янгеля

ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ СТУДЕНТІВ

НА 1986—1987 НАВЧАЛЬНИЙ РІК

на перший курс денного, вечірнього і заочного навчання на такі спеціальності:

ДЕННА І ВЕЧІРНЯ ФОРМИ НАВЧАННЯ — радіотехнічний факультет — радіотехніка, багатональний зв'язок; факультет електроніки — електронно-медична апаратура (форма навчання денна), електронні прилади; факультет обчислювальної техніки — електронні обчислювальні машини, прикладна математика; факультет систем управління — системи автоматизованого проектування (форма навчання — денна), автоматизовані системи управління; факультет конструювання радіо-і обчислювальної апаратури — конструювання і виробництво радіоапаратури, конструювання і виробництво електронно-обчислювальної апаратури.

На перший курс заочного навчання приймають на спеціальності: радіотехніка, конструювання і виробництво радіоапаратури.

На другий етап заочного навчання (4, 5, 6 курси) приймають на спеціальності: електронні обчислювальні машини, радіотехніка, конструювання і виробництво радіоапаратури.

Строк навчання: на денній формі — 4 роки 10 місяців; вечірній і заочній — 5 років 10 місяців.

Вступники подають заяву за встановленою формою на ім'я ректора інституту.

До заяви додають: документ про середню освіту (оригінал); характеристику для вступу в вуз з останнього місця роботи або навчання, завірену печаткою підприємства, установи, організації; виписку з трудової книжки або книжки колгоспника, завірену адміністрацією; медичну довідку (форма № 086/у), шість фотокартон 3X4 см, дві фотокартки 4X6 см (без головиного убору і куточки).

Паспорт, документ про відношення до військової служби пред'являють особисто по прибутті до вузу.

Прийом заяв: на заочне і вечірнє навчання — по 31 липня, на денне — по 31 липня.

Вступники складають вступні іспити за програмами середньої школи, затвердженими Мінвузом СРСР в такі строки:

на денне навчання — з 1 по 20 серпня,
вечірнє і заочне — по 20 серпня.

Вступні іспити — з російської мови і літератури (твір), математики (усно), фізики (усно). На навчання з відривом від виробництва конкурсний відбір вступників проводиться на основі загальної кількості балів, набраних на вступних іспитах і профорієнтаційній співбесіді, які проводяться під час подачі документів.

Нагороджені по закінченні середньої школи золотою (срібною) медаллю, або ті, хто закінчив середній спеціальний навчальний заклад чи середнє профтехучилище з дипломом з відзнакою, складають один іспит з математики (письмово). При одержанні п'ятірки вони звільняються від складання решти іспитів, а при одержанні четвірки або трійки складають усі іспити.

На осіб, які закінчили середні профтехучилища з дипломом з відзнакою на базі середньої освіти, вказаний порядок поширюється при вступі на спеціальності, відповідні одержаним професіям.

Особі, які не мають в документі про середню освіту задовільних оцінок, успішно пройшли профорієнтаційну співбесіду і складуть два іспити з математики (письмово), фізики (усно) не менше, як на 9 балів, звільняються від подальшого складання іспитів.

На час вступних іспитів абітурієнти забезпечуються гуртожитком.

Прийом заяв і видача довідок проводиться щодня, крім неділі, з 10.00 до 19.00, у суботу — з 10.00 до 19.00.

Адреса інституту: 310141, м. Харків-141, пр. Леніна, 14. Телефон для довідок 47-39-35.

Адміністрація міського парку культури і відпочинку ім. 50-річчя Жовтня м. Кіровограда

Запрошує юнаків і дівчат

до молодіжного клубу «Дзеркало»

на вечори відпочинку, які організовуватимуться щосереди, щоп'ятниці, щосуботи і щонеділі з 19.00 до 23.00.

Ціна вхідного квитка — 1 крб.

Адреса: м. Кіровоград, вул. 50-річчя Жовтня, кафе «Молода сім'я» (біля зупинки ДТСААФ).

Довідки телефоном 3-14-19.

«Молодой коммунар» — орган Кировоградского областного комитета ЛКСМ Украины.

На украинском языке.

НАША АДРЕСА:
316050. МПС,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

ТЕЛЕФОНИ: редактора — 2-54-26; відповідального секретаря — 2-55-65; відділів робітничої молоді та внутрішньопаркового життя, сімейної молоді — 2-53-94; пропаганди, листів і масової роботи — 2-59-82; учнівської молоді, морально-естетичного виховання — 2-55-65; військово-патрістичного виховання та спорту, фотолaboratorії — 2-53-22; оголошень — 4-28-96; коректорської — 3-61-83.

Газета виходить у півторон четвер, суботу
Друкарня імені Г. М. Димитрова видавництва «Кіровоградська правда» Кіровоградського Компартії України
м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.